

риства несуть відповідальність за його зобов'язаннями у межах вартості внесеного вкладу.

Література

1. Еремін В.М. Маркетинг: Основи маркетинг та інформації: Навчальний посібник. / В.М. Еремін. - Маркетинг: КНОРУС, 2006. - 656с. 2 екз.
2. Балашова О.В., Тищенко М.М., Ванєєв О.М. Бібліотечний дизайн: навч. посібник / Є.В. Балашова, М.М. Тищенко, А.Н. Ванєєв. -М.6 Гардаріки, 2006. - 288 с.
3. Басовский Л.Є. Маркетинг питання і відповіді. - М.: Инфра, 2006. - 134 с.
4. Го Санні Т.Х. Простота: секрет ефективного маркетингу / Пер. з англ; балалнс Бізнес Букс, 2006. - 176с
5. Голубина Є.В. Дітрібуція. Формування та оптимізація каналів збуту / Є. Голубина. - М.: Вершина, 2006. - 136с.
6. Дебелак Д. Планування в маркетингу: виігрішние стратегії для будь-якого малого бізнесу / Дон Дебелак; пер. з англ. І.А. Демченко. - М.: АСТ: Астрель, 2006. IX. - 440С
7. Забіне Д., Бребах Г. Прицільний маркетинг. Нові правила залучення й утримання клієнтів / пров. з англ. Прале. Тит. Англ. - М.: Изд-во Ексмо, 2006. - 304с

Лисенко С.М., Коновалова А.О.

ФІНАНСОВІ МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ТОВ «КРАСНОЛИМАНСЬКЕ»

В умовах глобалізації зміни у системі управління, на які впливає навколишнє середовище, набувають високого темпу. Тому на сучасних підприємствах з'являється потреба у розробці нових підходів щодо ефективного управління їх структурними елементами. При цьому оцінка ефективності управління підприємством визначатиме його конкурентоспроможність серед вітчизняних виробників, а також створюватиме підґрунтя для підвищення ефективної фінансово-господарської діяльності підприємства, стабілізації його позицій та стійкого розвитку на ринку. Метою статті є аналіз ефективності управління ТОВ «Краснолиманське» і визначення напрямів щодо її підвищення.

Сьогодні проблеми оцінювання ефективності управління підприємством набули розповсюдження серед вітчизняних і зарубіжних науковців. Р. Каплан і Д. Нортон, О.В. Рудковський, Л.Н. Христенко, Ю.Г. Черняєва, В.М. Івахненко, Й.С. Завадський, З.П. Румянцева, Г.В. Осовська, О.А. Осовський, М.В. Височина та інші створювали різноманітні підходи та методичні розробки стосовно алгоритму та переліку показників для оцінки ефективності діяльності підприємства. Більшість наукових досліджень, що вивчають проблеми оцінювання ефективності управління підприємством, засновані на впровадженні збалансо-

ваної системи показників. Так, Р. Каплан і Д. Нортон запропонували використання системи, яка базується на причинно-наслідкових зв'язках між стратегічними цілями, які відбивають їх параметри і фактори отримання запланованих результатів. [1] Така система складається з чотирьох компонентів: фінансова, клієнтська, внутрішніх бізнес-процесів та навчання і розвитку персоналу. Фінансові і не фінансові показники дають характеристику цим структурних складовим. О.В. Рудковський запропонував наступну збалансовану систему для оцінки ефективності управління підприємства, яка ґрунтується на:

- показниках, що характеризують всі складові діяльності підприємства (показники ефективності матеріальних і нематеріальних активів підприємства);
- показниках, що характеризують три моменти у часі: попередній, теперішній та майбутній стани підприємства;
- підсумкових показниках, що оцінюють досягнуті результати. [2]

Л.М. Христенко пропонує застосувати системний підхід у побудові структури оцінки внутрішньої та зовнішньої ефективності управління підприємством. До елементів внутрішньої структури системи управління підприємством автор відносить керуючу та керовану підсистеми. Керуюча підсистема передбачає наступний склад: управлінський персонал, організаційна структура управління, технологія управління, організаційна культура. Керована підсистема складається з операційної діяльності, персоналу, фінансової, маркетингової, інвестиційної, інноваційної діяльності. Оцінка зовнішньої ефективності управління підприємством базується на аналізі рівня збалансованості інтересів підприємства та груп суб'єктів зовнішнього середовища, з якими воно має взаємодію (інвестори, споживачі, конкуренти, постачальники). [3]

Таким чином, для оцінки ефективності управління підприємством ми пропонуємо використовувати методичний підхід, який передбачає поділ аналітичних процедур на два напрямки:

- 1) аналіз ефективності фінансової діяльності (оцінка фінансового стану);
- 2) аналіз ефективності виробничої діяльності підприємства (ефективності виробництва).

В рамках даної роботи було проведено аналіз ефективності управління ТОВ «Краснолиманське» за вказаними напрямками, результати якого представлено у табл. 1 і табл. 2.

Таблиця 1. –

Результати аналізу ефективності управління виробничою діяльністю
ТОВ «Краснолиманське» (2007 – 2011 рр.)

Показник	Розрахунок	2007	2008	2009	2010	2011
- коефіцієнт майна виробничого призначення	засоби виробництва / активи	0,48	0,51	0,66	0,75	0,46
- коефіцієнт оборотності основних засобів (фондовіддача)	чиста виручка від реалізації / залишкова вартість основних засобів	1,29	2,2	0,95	2,7	2,6
- частка собівартості у загальному обсязі продукції	загальна сума витрат / обсяг виробництва продукції в грошовому виразі	0,73	0,74	0,85	0,51	0,58

- рентабельність виробництва	прибуток від операційної діяльності / операційні витрати	10,25	14,55	-3,75	23,15	170,7
- рентабельність активів	прибуток до оподаткування / джерела засобів	-0,027	0,46	-0,07	0,96	0,88
- рентабельність власного капіталу	чистий прибуток / власний капітал	4,36	2,71	-1,89	4,5	0,86
- коефіцієнт зносу основних засобів	первинна вартість основних засобів / знос	0,35	0,35	0,48	0,52	0,59
- продуктивність одиниці продукції, грн./чол.	обсяг виробництва продукції / середньоспискова чисельність працівників	324,49	408,6	354,9	621,43	615,4
- оборотність оборотних активів, оборотів	чистий дохід / середня величина оборотних активів	2,73	2,82	1,91	11,9	8,4

Позитивні зміни фінансового стану ТОВ «Краснолиманське» у 2011 відносно 2010 р.:

- підвищення швидкої ліквідності балансу підприємства;
- збільшення оборотності робочого капіталу;
- зростання концентрації власного капіталу ТОВ «Краснолиманське», а тому і фінансової незалежності;
- зниження фінансового ризику підприємства, тобто шахта наближується до оптимального співвідношення зобов'язань і власного капіталу для підвищення рентабельності власного капіталу;
- збільшення значення коефіцієнта покриття відсотків свідчить про зменшення витрат підприємства на виплату відсотків за кредит;
- підвищення достатності оборотних коштів для задоволення поточних зобов'язань;
- платіжні можливості підприємства щодо погашення поточних зобов'язань за умови своєчасного здійснення розрахунків з дебіторами покращилися.

Таблиця 2. –

Результати аналізу ефективності управління фінансовою діяльністю ТОВ «Краснолиманське» (2007 – 2011 рр.)

Показник	Розрахунок	2007	2008	2009	2010	2011
- коефіцієнт поточної ліквідності	сума оборотних засобів / короткострокова заборгованість	0,51	1,49	0,74	0,46	1,2
- коефіцієнт швидкої ліквідності	(поточні активи – запаси + витрати майбутніх періодів) / (поточні зобов'язання + доходи майбутніх періодів)	0,47	1,38	0,65	0,31	1,04
- коефіцієнт абсолютної ліквідності	грошові кошти і поточні фінансові інвестиції / короткострокова заборгованість	0,082	0,13	0,0016	0,068	0,007
- коефіцієнт співвідношення залученого і власного капіталу	залучений капітал / власний капітал	-43,3	2,4	43,53	1,46	0,57

- коефіцієнт фінансової незалежності (автономії)	сума власних коштів / валюта балансу	-0,024	0,29	0,023	0,41	0,64
- трьохкомпонентний показник типу фінансової стійкості	$S = \{S_1(\pm\Phi^B), S_2(\pm\Phi^{BD}), S_3(\pm\Phi^{3K})\}$ $S(\Phi) = \begin{cases} 1, & \text{якщо } \Phi \geq 0 \\ 0, & \text{якщо } \Phi < 0 \end{cases}$	$S = \{0, 0, 0\}$	$S = \{0, 1, 1\}$	$S = \{0, 0, 0\}$	$S = \{0, 0, 0\}$	$S = \{1, 1, 1\}$

Негативні зміни фінансового стану ТОВ «Краснолиманське» у 2011 відносно 2010 р.:

- зменшення частки засобів виробництва у вартості майна;
- можливості підприємства негайно погасити свої борги зменшилися, але неможливо одразу робити негативні висновки, адже мало ймовірно, щоб всі кредитори одночасно пред'явили б йому свої вимоги;
- у 2011 р. ТОВ «Краснолиманське» має абсолютну фінансову стійкість. При цьому всі запаси покриваються власними коштами, тобто підприємство не залежить від зовнішніх кредиторів, що трапляється вкрай рідко. Але абсолютна фінансова стійкість – не ідеальний варіант для шахти, адже це означає, що керівництво підприємства не використовує зовнішніх джерел фінансування для основної діяльності;
- зниження рентабельності через зменшення валового прибутку, чистого прибутку, фінансових результатів від звичайної та операційної діяльності, за рахунок збільшення суми собівартості реалізованої продукції.

Таким чином, з аналізу основних техніко-економічних показників, оцінки ефективності управління виробничою та фінансовою діяльністю ТОВ «Краснолиманське» можна запропонувати наступні фінансові методи для підвищення ефективності управління підприємством:

- покращення ліквідності ТОВ «Краснолиманське» за рахунок розробки механізму поповнення оборотних коштів;
- визначення оптимального залишку грошових коштів для здійснення поточної діяльності підприємства;
- зменшення фінансового циклу за допомогою прискорення обороту дебіторської заборгованості і некритичного уповільнення оборотності кредиторської заборгованості підприємства постачальникам.

Дані методи дозволять покращити ефективність управління ТОВ «Краснолиманське», а саме створити умови для стабілізації фінансового стану і ефективної виробничої діяльності підприємства.

Література

1. Каплан Р., Нортон Д. Сбалансованная система показателей. От стратегии к действию [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fb2lib.net.ru/book/141077>.
2. Рудковський О.В. Показники оцінювання ефективності управління підприємством в ринкових умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/nie/2011_3/068-073.pdf.

З. Л. М. Христенко. Вплив чинників внутрішнього середовища на ефективність управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon/2009_4_2/pdf/141-144.pdf.

Лозовський О.М., Глухова Н.В.

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Актуальність проблеми. В наш час інноваційна діяльність посідає важливе місце в економічному процвітанні будь-якого підприємства і країни в цілому й відіграє ключову роль в соціальному та економічному прогресі всього суспільства. За сучасних умов господарської діяльності інновація стала рушійною силою економічного, технологічного, політичного, екологічного та соціального розвитку. Тому інноваціями необхідно управляти. Саме управління інноваційною діяльністю є ключовим елементом, від ефективності якого залежить зростання добробуту суспільства загалом та активізація підприємницької діяльності зокрема. Таким чином питання управління інноваційною діяльністю підприємства є актуальним та своєчасним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням управління інноваційною діяльністю присвячені наукові праці українських та зарубіжних вчених, зокрема А. Гальчинського, В. Геєця, Л. Довганя, М. Долішнього, П. Друкера, П. Завліна, В. Захарченка, В. Козловського, О. Кузьміна, Л. Пономаренко, М. Портера, А. Савчука, В. Стадника, А. Стрікланда, А. Томпсона, Ф. Янсена та інших, які зробили значний внесок у формування теорії управління інноваційною діяльністю. Незважаючи на досить велику кількість праць, дане питання залишається відкритим та потребує досить детального вивчення і побудови самої системи управління інноваційними процесами та її практичне застосування.

Метою статті є дослідження проблеми і обґрунтування необхідності системи управління інноваційними процесами на підприємствах.

Виклад основного матеріалу. Що ж таке інновація? Закон України «Про інноваційну діяльність» трактує інновації як новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукцію або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і (або) соціально сфери. Це – по-перше, успішне комерційне використання і виконання нових ідей, знань і технологій, а по-друге, процес перетворення нової ідеї в безпосередній соціально-економічний ефект.

Основним фундаментальним принципом економічного процвітання будь-якого підприємства і країни в цілому є постійне здійснення інноваційної діяльності і створення об'єктів промислової власності — основи випуску нової конкурентоздатної продукції, впровадження нової конкурентоздатної технології, що забезпечують одержання надприбутку.